Syng med demens

Sangens Hus
Alle har en stemme

1. **Svantes lykkelige dag** 4
2. **Hør den lille stær** 6
3. **Den blå Anemone** 8
4. **Forelskelsessang** 10
5. **Regnvejrsdag i november** 12
6. **Papirsklip** 14
7. **Forelsket i København** 16
8. **Så længe jeg lever** 18
9. **Den allersidste dans** 20
10. **Lyse nætter** 22
11. **I skovens dybe stille ro** 24
12. **Nu er jord og himmel stille** 26

Syng med demens
1. Udgave 2025

Udgiver:
Sangens Hus
Nørregade 7D
7400 Herning
www.sangenshus.dk

Layout og grafisk design:
Janus Engelbrecht, Sangens Hus

Copyright:
Se de enkelte tekster for information om Copyright. Tak til Dansk Sang for indsamling af Copyright.

Sanghæftet er en del af projekt *Syng med demens*, der er udviklet af Sangens Hus v. Lasse Skovgaard og Sofie Sloth Rousing. Der skal lyde en stor tak til Else Hansen for initiativ og støtte til projektet og til Lars Ole Bonde og Hugo Jensen for bidrag og sparring.

Svantes lykkelige dag

Tekst og musik: Benny Andersen

1. Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

2. Blomsterne blomstrer op.
Dér går en edderkop.
Fuglene flyver i flok,
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

3. Græsset er grønt og vådt.
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

4. Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka' jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

5. Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

La, la, la...

© 2015 Edition Wilhelm Hansen AS, København. Gengivet med tilladelse af Hal Leonard Europe Limited

Hør den lille stær

Tekst: Harald Bergstedt | Musik: Poul Schierbeck

1. Hør den lille stær, den er åh så fornøjet.
Morgenklokken ringer, og marken står i damp.
Nylig er den vågnet, men altid i tøjet,
aldrig skal den sæbes og vaskes med en svamp.

2. Den har hverken hat eller sløjfer og kjole,
ingen fine støvler, den først skal pudse a'.
Den har ingen lektier, skal aldrig i skole,
den kan gå og fløjte den hele lange dag.

3. Og når den bli'r sulten deroppe på kassen,
finder den en orm, den kender, hvor de er.
Den skal ikke først ha' den kogt over gassen,
den kan få den ned, li'så levende den er.

4. Og når den vil rejse, den venter ikke længe.
Vips, er den afsted og ta'r på eventyr!
Den har hverken kuffert, billet eller penge,
den har bare vinger, den er en lystig fyr.

5. Åh, den flyver højt, flyver højt under skyen,
den må passe på, den ikke falder ned.
Den er fløjet langt bort et sted ned i byen,
den har nok en ven dér, som ingen, ingen ved.

Na, na, na...

© Harald Bergstedts Fond. Gengivet med tilladelse

Den blå anemone

Tekst: Kaj Munk | Musik: Egil Harder

1. Hvad var det dog der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det,
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

2. På Lolland jeg den hented,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og vented
og tænkte, den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone,
jeg ser den aldrig mer.

3. Nu står den der og nikker
så sejerssæl i Jyllands grus,
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

4. Hvad var det dog der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: ”Evigt skiltes ad
min sjæl og glæden”, da jeg sad
i vint’rens grumme done.
Nu gør min anemone,
mit hjerte atter glad.

5. For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la’r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

Forelskelsessang

Tekst: Jens Rosendal | Musik: Per Warming

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2. Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev varm og lys – og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbned sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

© ophaverne. Gengivet med tilladelse

Regnvejrsdag i november

Tekst: Ebba Munk Pedersen | Musik: Pia Raug

Na, na, na …

1. Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstribe på
vælge lyset frem for skyggen
gi' mig selv et puf i ryggen
tro på alting, selv på lykken
jeg vil male dagen blå.

2. Jeg vil male dagen gul
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsdage ender
der står »maj« på min kalender
jeg vil male dagen gul.

3. Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder
jeg vil male dagen rød.

4. Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig – flaskegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager
jeg vil male dagen grøn.

5. Jeg vil male dagen hvid
nu hvor det er ulvetid
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis toner
jeg vil male dagen hvid.

6. Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds
jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
jeg vil male dagen lys.

© Warner/Chappell Music Denmark A/S. Gengivet med tilladelse af
Warner Chappell Music Scandinavia AB/Notfabriken Music Publishing AB

Papirsklip

Tekst og musik: Kim Larsen

1. Når nu min verden bliver kold og forladt
finder jeg trøst i min kæreste skat
klipper motiver med drømme og saks
papirsilhuetter af den fineste slags.

2. Her er et af min far og min mor
de som gav mig til denne jord
kærlige kys og en duft af jasmin
altid solskin og sødeste min.

Livet er langt
lykken er kort
salig er den, der tør give den bort.
Uh, uh, uh …

3. Her er et af min bedste ven
utallige klip går igen og igen
et aldrig færdigt eller fuldendt motiv
sort silhuet af kvinden i mit liv.

Livet er langt
lykken er kort
salig er den, der tør give den bort.
Uh, uh, uh …

Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus

4. Når nu min verden bliver kold og forladt
finder jeg trøst i min kæreste skat
klipper motiver med drømme og saks
Papirsilhuetter af den fineste slags.

Livet er langt
lykken er kort
salig er den, der tør give den bort.

Livet er langt
lykken er kort
salig er den, der tør give den bort.

© 1983 by Kim Larsens arvinger/Olafssongs. Gengivet med tilladelse af Musikforlaget Olafssongs

Forelsket i København

Bent Fabricius-Bjerre | Volmer Sørensen

1. Du og jeg blev forelsket i København,
fandt en vej, vi kun kendte af navn.
Sid'n i går skete det, at vi nu forstår:
Først i år blev det virkelig vår.

Endnu engang skal skoven stå brud,
og sommer og sang skal folde sig ud.
Alle sure ka' gå og lure på høst,
hvis de har lyst.

2. Du og jeg blev forelsket i København,
fandt en vej, vi kun kendte af navn.
Dem, som siger at sol og vår,
kommer hver gang, en vinter går,
vil vi svare, at først i år,
blev det virkelig vår.

© Multitone AS. Gengivet med tilladelse

Så længe jeg lever

Tekst og musik: John Mogensen

La, la, la…

1. Du si'r du har en anden ven.
Hvad jeg frygted' mest,
er hændt mig nu igen.
Du fortæller li'som sidst,
at det' den store kærlighed.
Okay, min blomst, behold ham blot i fred.

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én,
derfor må du gå din egen vej.

2. At tiden læger alle sår,
si'r de vise mænd,
jeg håber de forstår,
hvad de taler om,
jeg tror det næppe, simpelthen fordi
de aldrig prøved' dette helt forbi.

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én,
derfor må du gå din egen vej.

Så længe jeg lever,
så længe mit hjerte slår,
så længe vil jeg elske dig.
Men du er en rullesten,
du har ikke nok i én,
derfor må du gå din egen vej.

© 1973 Kleinerts Musik Forlag AS. Gengivet med tilladelse af Hal Leonard Europe Limited

Den allersidste dans

Tekst: Børge Müller | Musik: Kai Normann Andersen

La, la, la…

Altid vil jeg mindes denne aften,
altid vil jeg huske denne dans.
Tåren i dit blik, smilet om din mund,
ja, altid vil jeg mindes denne stund.

Den allersidste dans
før vi går hjem,
før solen og en ny
dag bryder frem.
Endnu er du mig nær,
endnu er natten vor,
og yndig er den sidste vals,
før vi går.

Et møde med din mund
før vi går hjem,
det ønsker jeg mig kun,
før vi går hjem.
En aften er forbi,
nu hvisker jeg godnat
og kysser dig på gensyn, du!
Jeg har aldrig følt himlen så nær som nu.

© 1951 Edition Wilhelm Hansen AS, København. Gengivet med tilladelse af Hal Leonard Europe Limited

Lyse nætter

Tekst og musik: Alberte Winding

1. Nu kommer fuglene igen,
og lyset vælter pluds'lig ind,
det kommer gennem alle sprækker,
lyse nætter er tilbag'.

2. Alt, hvad der rørte sig, blev glemt,
da du var rejst, var det så nemt.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

3. Nu kommer lydene igen,
og verden vælter pluds'lig ind
med parasoller og sandaler,
bølger maler alt i sand.

4. Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

© Edition Wilhelm Hansen AS, København. Gengivet med tilladelse af Hal Leonard Europe Limited

I skovens dybe stille ro

Tekst: Fritz Andersen på folkemelodi

1. I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangen gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

2. Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, aftnens fred
sig stille sænker ned.

Na, na, na…

Nu er jord og himmel stille

Tekst: Marinus Børkop | Musik: C.M. Bellman

1. Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vejr
og der lyder ingen trille
fra de høje stille træ'r,

kun de fjerne frøers kvækken,
køers kalden over vang
og et dæmpet spil af bækken
til vor egen stille sang.

2. Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet
det er lærkens aftensang.

Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.

3. Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage, som skal komme
og for dem, der ligger bag.

I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Na, na, na…

© forfatteren. Gengivet med tilladelse

Projektet er gennemført med midler fra Alzheimer-forskningsfonden